

REPUBLIKA HRVATS
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Prilmeno: 11.05.2021., 08:24 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/19-01/22	376-08/1B	
Urudžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-03	1	

broj: UsII-190/19-6

d2708677

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Biserke Kalauz, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja
koiea zastupa

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 (HAKOM), uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općina Maruševec, Maruševec 6, koju zastupa opunomoćenica

radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i utvrđivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 11. svibnja 2021.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/708, urbroj: 376-10-19-22 od 12. veljače 2019.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja i zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

1. Osporenim (dopunskim) rješenjem tuženika utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Općine Maruševec (dalje: Općina) navedenim u odluci o nerazvrstanim cestama na području Općine (klasa: 340-03/13-01/02, urbroj: 2186/017/13/01 od 13. veljače 2013.) s popisom nerazvrstanih cesta na području Općine, koje su sastavni dio ovog rješenja, a na kojim nekretninama ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI), prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj 35/18 (dalje: Elaborat) i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI (točka I.).

2. U točki II. izreke rješenja određeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedenih u Elaboratu. Točkom III. izreke utvrđena je godišnja naknada za pravo puta za

korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišno-knjižnog odjela Ivanec ili podredno Odjelu za katastar nekretnina Ivanec, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenim u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta ("Narodne novine", broj: 152/11., 151/14. i 97/15.) – dalje: Pravilnik. U točki IV. izreke rješenja utvrđuje se da Općina ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz točke I. ovog rješenja od 21. kolovoza 2018., u točki V. izreke obvezuje se u roku od 8 dana od primitka rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini. U točki VI. izreke obvezuje se u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti Općini naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu godinu, dok se svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. obvezuje se Općina omogućiti ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

3. Tužitelj osporava rješenje tuženika u cijelosti i iz svih zakonskih razloga. U bitnome navodi da je između zainteresirane osobe i tužitelja sklopljen 28. studenoga 2008. ugovor o pravu služnosti na javnim površinama (dalje: Ugovor) kojim je ugovoren način i uvjeti korištenja javnih površina temeljem prava služnosti, kao i naknada. Ističe da je 20. kolovoza 2018. primio otkaz ugovora, povodom kojeg je pokrenuo spor pred mjerodavnim trgovačkim sudom. Smatra da je tuženik pogrešno zaključio da Ugovor više ne proizvodi pravne učinke i time pogrešno razriješio prethodno pitanje, što je imalo za posljedicu pogrešnu primjenu odredbe članka 2. stavka 1. točke 21. ZEK-a i članka 8. stavka 4. Pravilnika koji propisuje da do obveze plaćanja naknade dolazi samo ako ne postoji uređen (ugovorni) odnos. Unatoč postojanju ugovora Općina se obratila tuženiku radi pokretanja postupka utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta. Tuženik je imao osnove za postupanje po zahtjevu jedino u slučaju da ne postoji ugovorni odnos koji predstavlja pravni temelj za korištenje nekretnina i plaćanje naknade za pravo korištenja puta i osporava da je takav ugovor prestao postojati otkazom. Stoga smatra da se radi o prethodnom pitanju koje je tuženik trebao raspraviti. Opširno obrazlaže svoje stajalište o prestanku prava služnosti, karakteru i otkazu ugovora, koji se posebno ne navode jer nisu od utjecaja na rješavanje ovog upravnog spora. Tužitelj predlaže sudu da odluči o prethodnom pitanju i utvrdi neosnovanim otkaz Ugovora te poništi osporeno rješenje i odbije tužiteljev zahtjev. Alternativno predlaže prekid spora, odgodu izvršenja rješenja i sklapanje nagodbe. Također traži održavanje rasprave, kao i trošak sastava tužbe.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je osporeno rješenje doneseno kao dopunsko njegovom rješenju od 8. studenog 2018., klasa: UP/I-344-03/18-11/708, urbroj: 376-10-19-15,, protiv kojega se također vodi upravni spor. Tužbene navode smatra neosnovanim jer je Ugovor raskinut te je tužitelju određeno plaćanje naknade za pravo puta od otkaza Ugovora, odnosno od 21. kolovoza 2018. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

5. Zainteresirana osoba se u odgovoru na tužbu poziva na praksu ovoga i trgovačkog suda, odredbe Zakona o obveznim odnosima i ZEK-a. Obrazlaže svoja stajališta koja se u bitnome odnose na to da je obvezni odnos iz Ugovora prestao među strankama dostavom otkaza te da ne postoji prethodno pravno pitanje koje čini

samostalnu pravnu cjelinu i za rješavanje kojeg bi bio nadležan sud ili drugo javnopravno tijelo. Predlaže sudu da tužbeni zahtjev odbije. Traži trošak sastava odgovora na tužbu.

6. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, /10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) – dalje: ZUS, ovaj sud ocjenjuje da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Presudom ovoga suda poslovni broj: UsII-513/18 od 28. listopada 2020. odbijen je tužbeni zahtjev istog tužitelja za poništenje tuženikovog rješenja od 8. studenog 2018., kojim je tužitelj utvrđen kao infrastrukturni operator za EKI izgrađenu na nekretninama koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine. U toj presudi ocijenjeno je da je tuženik pravilno odredio da Općina ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta na nekretninama opisanim u izreci toga rješenja od 21. kolovoza 2018. nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva, ukoliko je nastupila nakon toga dana.

8. Ovdje osporenim dopunskim rješenjem utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta i na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Općine te je, također, Općini priznato pravo na godišnju naknadu za pravo puta od 21. kolovoza 2018.

9. Pravilno je postupio tuženik kada je utvrdio da je tužitelj infrastrukturni operator za EKI izgrađenu na nekretninama koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine. Također, pravilno je utvrdio što čini količinu i vrstu EKI, te da Općina ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta od 21. kolovoza 2018. nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I., ukoliko je nastupila nakon toga dana.

10. Neosnovani su tužbeni prigovori jer se u konkretnom slučaju radi o postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta u smislu odredaba Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, 73/08., 90/11., 143/12., 80/13., 71/14. i 72/17.), odnosno ne radi se o postupku propisanom odredbom članka 8. stavka 4. Pravilnika, prema kojoj je postojanje ugovora kojim bi bilo regulirano plaćanje naknade za pravo puta bilo uvjet za prestanak obveze plaćanja naknade. U dosljednoj sudskoj praksi već je iskazano stajalište da je izjava o otkazu ugovora, koja je nesporno postojala u trenutku donošenja rješenja kojim se odlučivalo u tom postupku, dovoljan dokaz o nepostojanju drugog prava na nekretnini.

11. Ocjena valjanosti otkaza ugovora o služnosti nema značenje prethodnog pitanja u smislu odredbe članka 55. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, 47/09.) – dalje: ZUP, bez rješavanja kojeg ne bi bilo moguće riješiti upravnu stvar utvrđivanja infrastrukturnog operatora, a posljedično tome i naknadu za pravo puta. Posebno treba istaknuti da iz tog razloga presude drugih sudova, pa i presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u vezi otkaza ugovora o pravu služnosti, ne dovodi do drugačijeg rješenja.

12. Odredbom članka 100. stavak 2. ZUP-a propisano je da, ako javnopravno tijelo rješenjem nije riješilo sva pitanja koja su predmet postupka, može, na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti, donijeti rješenje o pitanjima koja nisu riješena (dopunsko rješenje). O odbijanju prijedloga stranke donosi se rješenje. Budući da tuženik po zahtjevu zainteresirane stranke nije riješio o infrastrukturnom operatoru za EKI izgrađenu na nekretninama koje se odnose na nerazvrstane ceste i naknadi za

pravo puta na njima, a koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine, pravilno je osporenim dopunskim rješenjem odlučio i o zahtjevu u tom dijelu.

13. Sud je utvrdio da se stvar može riješiti i bez održavanja rasprave jer tužitelj osporava primjenu prava, a činjenice su nesporne.

14. Trebalo je stoga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci (točka I.).

15. Odluka o naknadi troškova spora (točka II.) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 1. i 4. ZUS-a te je tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova spora jer nije uspio u predmetnom upravnom sporu. Zainteresiranoj osobi također nije dosuđen trošak sastava odgovora tužbu jer se ne radi o opravdanom izdatku koji je bio od utjecaja na rješavanje spora.

16. Odluka o objavi presude u „Narodnim novinama“ temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama (točka III. izreke presude).

U Zagrebu, 11. svibnja 2021.

Predsjednica vijeća
Dijana Vidović, v.r.

Za točnost otpremljenosti ovlaštena službenik

Tanja Nemčić